

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

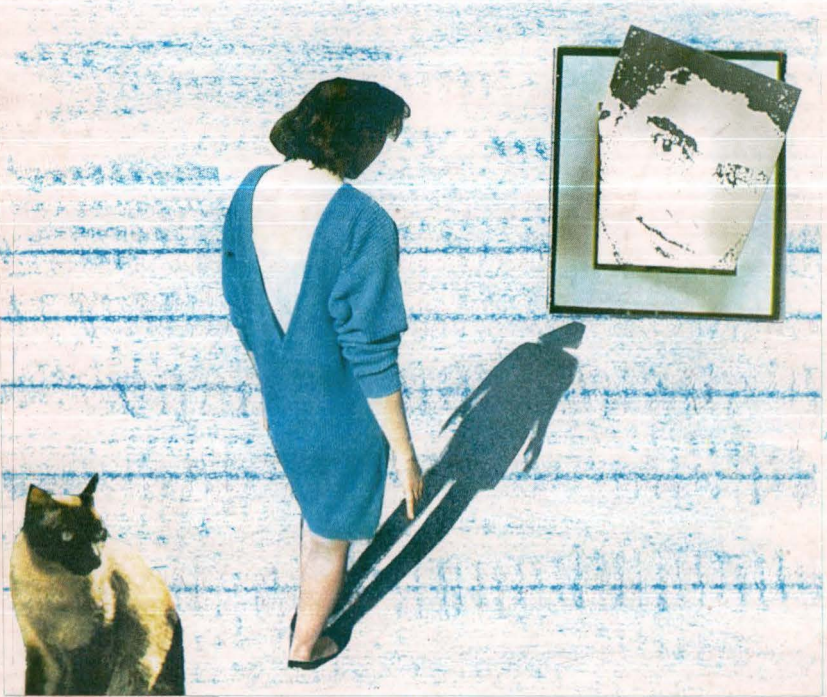
Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

taşrada cinnet hazırlıkları

RAŞİT ÖZTÜRK

RAŞİT ÖZTÜRK

TASRADA CİNNET HAZIRLIKLARI

ŞİİRLER

OZAN YAYINLARI

Birinci Basım : HAZİRAN 1990
Kapak ve Desen Düzeni : Hediye ÖZTÜRK
İç Düzenleme : Ozan Yayınları Raşit ÖZTÜRK
Kapak Fotoğrafi : Erdinç EREEŞ

OZAN YAYINLARI (5)

1. AYDINLIK BUDANIRKEN
ASIM ÖZTÜRK
2. DÜŞ ÇİÇEKLERİ
M. SAMİ SERÇEMELİ
3. PERROL TOMURCUĞU
ASIM ÖZTÜRK
4. GÜLDÜ, EVET
OSMAN ÇALIŞKAN
5. TAŞRADA CİNNET HAZIRLIKLARI
RAŞİT ÖZTÜRK

OZAN YAYINLARI

847 Sk. No: 19/D Kemeraltı/İZMİR
Tel: 139189

Baskı, Cilt:
İSTİKLAL MATBAASI İZMİR
Tel: 132087

Dizgi:
KIRAZ DİZGİ & YAZILIM A.Ş.
Tel: 196012 - 192284

RAŞİT ÖZTÜRK

TASRADA CİNNET
HAZIRLIKLARI

ŞİİRLER

**“ Gün g rmey n g l oldum
ak şamın kızılılığı yasaklandı benden
az sözle öldüm
saldığım fısıltı
humma
artık. ”**

İLK OKTAV DEFTERİ

Kısa terimlerle ölünür, Tarih : fi.

Eee. Biraz astımlı. Biraz eğri solar
biraz bir örümcek göğün ağır altında
ve uçuk beyaz çiçekler
Çünkü sıkıntıyı ardıçkuşları taşır bize
Usulca kan kurutan Ötu içer kadınlar
Günü gelince kentler kuleler bir şeye dönüşür
Çünkü elimizin ayağımızın ip yumakları
çözülmez firavunları getirir
ve kuşkusuz çıplaktır çiçek olarak omaho

Eee. Ökaliptus ağacı da yok artık, dilimiz
damağımız yapış yapış bir cüzzam çünkü
Biliyorum. Olamaz, böyle olamaz bu dünya.
Gökyüzünde çıkmak yok artık.

Hiç kapkara bir salı görmedim ben
ve saatimi çıkarırken onca temmuzu
O zaman sol kolumuz kalır kala kala bize
Öyle derler. Birde köprüler

Biliriz : Su dipsiz

Düşün bir : sen, ben ve ben, istediğimiz kılıkta öleceğiz,
çünkü ökaliptus ağacı yok, pencereden pencereye

yürüyecek morğumuz

derimizin altında bir çıyan-sensin bu, bu sensin

kısa terimlerle ölünür. Tarih : fi.

MANÜSKRİ

Başka bir şey yoktu, ağlasam,
şuraya bir burgaç
ya da hepimiz içine bir adam düşerdi.
Rengini yitirirdi kafa yüzüm
Ne zaman bir saati sarsıp işletsem
her şeyde bir birleşme
bir kaynaştırma işi düşerdi
bir sevgiyi duyabilen herkese.

Başka bir şey yoktu
ta öbür uçta biri kendine bir yanıt verse
İşte bıçaklar, şurada
Başka bir şey yoktu
Moğ bir buluta gece gündüz bakacaktım.
Şol yüzümde onca zakkum, bir şiir,
bir çocuk belki mayısdı, kanayacaktı.

VERSİYON

Bir anda, kapkara bir cüzam çıkabilir
Şimdi bir güverciniz, bu bulaşabilir sana
Ben, ben olduğum gözlerimi hüzy ey,
ey su açtım sana

Şimdi coğrafyalar karışıyor cinnete
sonra o yırtıcılar - griyse griyiz -
yanan bir şeyler oluyor, sonra bir şeyler oluyor,
kedi
gül olup
açıyor

Bir anda kapkara cüzam çıkabilir.
Ovaların düz çizgisi üzerindeyiz
Dudaklarımız dünyayı anlayabilme
amacıyla kısıli
Şimdi akrepteki zehiri emip kim tükürecek
Hızla gündeğuyor
Duymuyoruz yaşamı, yaşıyoruz, yaşıyoruz,
Hızla batıyorgün
Alacele koynundayız cinnetin
Oysa bir bir gece oluyor
Biraz sonra biraz körüz.

MESEL

Bütün bunlar bendim
Kışın tam ortasında taşındım dünyaya
Bakışlarım bir delinin gözlerindeydi,
alışkanlıklarımda taşralı
ilişkilerimde ecinniliydim.
Yeni tehdit edecektim tam kışın ortasını
Dünyanın kapısına yıkıldı bir meşe
Böyle idi. Bulaştı artık cinler bana
Tarçın ağaçlarına dadanan böcekleri aradım
Ateş aldım
Tuttuğum elleri
kavurmaya andım var.
Hayatın ortasından kalbime koşan bıçağı
sezdim.
tekinsizim bugünlerde
bugünlerde bunlar
bütün bunlar bendim.

FRAGMAN

Sana göre bir kent yok

Sen bu kentlerin kendisisin

Hanidir cinleri omuzlarımızda taşıyoruz

İşte bu ke ndimize reva gördüğümüz eza ve cefa

Bunun anlamı ıssızlık ıssızlıktır.

Yalnız biz yolumuzu yitirmedik : kim ki
yaşamla ölüm arasındaki o kıl köprüyü geri  eker
Öyle ya da böyle başka bir geçit bulur,
gidip gelebilir oraya, kalınlaşan, yoğunlaşan
havanın üzerinde yürüyüp, g n ş   olan selamlarımızı
karanlığa iletebilir ise, o an,
katledilmiş, bastırılmış zamanın zamiriyle
konuşalım artık, öte bir umuttan, incecik taşlardan.

Derken

Her şey öylesine

 ylesine böylece

Değil diyebiliriz.

Atılmak için bir taş,

Bo azlanmak için bir bıçak gibi.

SİRENLERİN SUSUŞU

Duman rengi. Sis.
Gözlerimiz yine renk değiştirdi.
Hazırlayın yıkımımızı
Siren sesleri yüzünden
aşkın adını ağzımıza almadık.
Bizi yalıtın birşey-birşey.
Bir kirpik, akılda kalan bir koku.
Ter.
İki küçük virgül.
Hayır.
Suç ortaklığımdır sessizliğim
böyle yürek atışlarım.
Böyle aşağılara bakmaktan korktuğum için,
dağlara bakışım. Yükseklerle. Kentsizliğe.
Böyle işte sirenlerin susuşu
böyle seçtim ışığımı
bu karanlıkta
bu gülüşü sonra. İs ve örümcek.

YOLA ÇIKIŞ

Böyle şeyleri söylemek kolay değil.
Bir süredir burnumla, dudağım arasındaki
açı daraldı. Kaba etli bir köylüye dönüştüm.
Bir iki satır daha.
Sonra K. sözcükleri. Hafakanlar. Yola çıkış.
Saçlarımda kıvrırcık doğradım.
Ürkek bakışlı birkaç ilkbahar çiçeği
artık gözlerime bakmıyor.
Kış rengine dönüştü sular.
Güneşe bir an için yakalandı hayat.
Kararan ufka doğru yol almaya başladık.
Böyle şeyleri söylemek kolay değil.
Bizi bekleyen dram bize aitti.
Ve sedeften bir bulut.

BÜYÜYOR BÜYÜYOR GÖZLERİNİZ

**Bana öyle geliyor
Büyüyor büyüyor gözleriniz
Beni barındıran mermerden
kopup çıkmam bundandır.
Kırmızı ipliğimizin çıkarılması
kentlere bundandır.
Mahremdir.
Aramızda kalsın
Ama herşeyi yitirmemiz mümkün değil
Ama yine saldıracağız yüzyıllara
YÜzümüzdeki yanıklar ağır çünkü
Çok içerledik bir kez bu kentlere
Büyüyor büyüyor gözlerimiz.°**

İKİNCİ OKTAV DEFTERİ

Orası öyle. Usul usul bu kente kilitleniyoruz.
Gerçi bana düşmez ama kırıyorum işte
kapıları sizin için.

Bir şey yaptım sanıyorum.
Başımdakilerin çoğu senin saçın
Günlerden salı. Bunu da nereden çıkarıyorsun deme.
Bize uzlaşma haram. Bir dönüş yolculuğuna
çekiyor bizi yerçekimi,
aynı hiçlik
aynı boş köşebaşı.

Hani öyle oluyor ki. Öyle.

Gerçi bana düşmez ama, hani öyle oluyor ki
yaz kış hiç değişmiyor duruşunuz.

Evet-orada bir şey var ama dağlarda,
Kentin dışında saçlarımız.

Evet öyle.

Bu yaz da bu dağ biberi gözümüze bakar.

Kuşanırız biz de uzun hançerlerimizi mutsuzluktan.

Yaz kış hiç değişmez duruşumuz.

MANÜSKRİ

**Ki biz gövdemizin gerçek sesini bulduk,
lay - lay, lay - lay.**

**Nasıl bir şeydir bu
Sen öyle birazcık
Birazcık bir ışıksın bir köşecikte
Bizse bu kentin havarisi,
Ya da kuduz böceklerinden biriyken
Hem öteme bakarsan ötesizlik için
Beni görürsün :
Kentlerde saklananların paslanırken bıçakları
Çokluk hafakanlar basar bizi
Sonra sokaklar altüst
Sonra sokaklar altüst.**

VERSİYON

Bu gece ki atlı biraz sonra gelecek.

**Hiç kimse göze alamaz salıyı, bunları,
böyle durumları, salı günü çiçek koparmayı,
ki rüzgarın yönüde madem ki poyraz,
karanlığı yaratalım**

**Çok sıcak gecelerin içinde bir iki kişi
konuşuyor.**

**Sözümüz pencerenin dışında bundan sonra
Gövdemizin ağırlığını sol bacağımıza aktardık.**

Bu gece ki atlı biraz sonra gelecek

Boş, şaşkın yüzümüz dağ tepelerini kayda geçirdi.

MESEL

**Biz geliriz. Orada mısın sen.
Biz geliriz. Bakışımız tilki ufağı, itlere leş.
Sende ki herşey, ama ellerin gelir.
Böyle sürüp gidecek mi hava.
Grimtrak İZMİR.**

**Susun söylemeyin lekeleri
Beyaz pek beyaz değil
Neydi aradığımız
Sarı bir kan akıntısı peşimizde.**

**Biz geliriz. Ama durun adınız ne sizin,
AğlarRen tabancanız kararıyor mu !**

FRAGMAN

Öyleydi, belki de değildi, ya da öyle olmalıydı.

Biz kıyamettik, biliyorum ama kıyamettik.

Ben en cinli haldeydim, öyleydi, belki de değildi.

Derken dağları aşacak atları vurdular.

Derken üzerinde tek ot yetişmeyen kolonilerin
soluna düşün topraklarda,
yetişen tek bitkinin avına başlandı.

O bitki karanfildi

ve evet gül kokuyordu

ve evet yedi kat yerin dibindeydi...

Karanlıkta takım yıldızlarını aradık.

Argus gözlü iki tavuskuşuydu karanlığa
dikili gözlerimiz

Öyleydi. Acı meyveleriydik biz kentin

Kıyametiydik.

Derken dağların boyu uzamaya başladı.

Tam bir cinnet

Tam bir cinnet.

GECELEYİN

**Galiba o gece dolunaydı
Aynalara çarpan ellerimizi
büyümeye zorladık.**

**Gözlerimizin öyle bakışını sevdik
bugün bir ağaçtaki budağa**

**Söz verdik yeşil omürgası küflen
çocuklara,
yitirilmiş soğuğa,
is bağlamış evlere,
böylece gizli gizli hüznölere
biraz da gergedanlara.**

**Hepsi bu : ama bu cümle bir işaret,
yüzümüzde yüzlerce sigara yanığı
Sonra kışın griliği var önümüzde
kar ve rüzgarın
ve saldırısı.**

**Galiba yarın dolunay
Bugün geçen ilk süresini okuyacağız,
söz verdik...**

HAVVA' YI ZİYARET KANTATI

Bütün bunlar olup biterken
Sırra kadem bastım, incik boncuk ararken
Sen bir demet gül getirdin
Beyaz ketenler giyindik, üç kaşık ilik suyu içtik,
Bütün bunlar olup biterken
Bir başka zamana kaçıp sığındık.
Işığın nereden, ısının nereden
eseceği bir sızıydı.
Yeniden deniz içmeye başladık.
En küçük iğne içlerinden geçtik.
Gün ağarana dek kustuk
Hiçbir yere değmeden yürüdük belki üç yıl
Bütün aklımı kafiye düşürmeğe bıraktım ben
Aslımız su - u. Hû - û.
Dokuz ay dokuz gece sonra
iki çift laf etti sarkaç : sel gitti
kum kaldı.

BUKALEMUN BUKALEMUN

Bukalemun, bukalemun. Buraya adım attığımız andan beri adımlarımız bukalemun.

Geldik bugüne. Bugüne kadar bir şey görmedik. Humuslu toprak yapan ardiçların, rüzgarı tutan mısırların bulunduğu buraya kadar geldik.

Ve anka kuşunun ve dinazorların resimlerine kaptırdık kendimizi. Bir bileşime çötürecek miydi bizi yüzümüz, aslımıza ışık tutacak mıydı kara ışık bundan böyle miydi miydi bukalemun bukalemun gözlerim.

İşte önündeyiz. İşte sıtmalıyoruz. Kemiklerimizin üzerinde etimiz titriyor. Geldik bugüne Havada çok kurşun deliği var.

ÜÇÜNCÜ OKTAV DEFTERİ •

Duvarlar, dolaplar olan ucum
Taa sana kadar geliyor
En kara yanıma çık gel
Bu yarım ayla burası bizim
Bir şeyin yerini değiştirdik
Uzun süre daha usulca gireceğiz gecelere
Eflatun pencereler sanıyorlar bizi
Gel bu suratını soyun sevgilim
İşte ağıtımız bu - bu sensin
Ben siyahlarımı soyunmasam olmaz mı?
Bu yarım ayla burası bizim

Durmadan bana çarpıyor kapılar
Durmadan taşımada toprağımda salgın
Korkma ! Yarasanı istiyorum senin.

MANÜSKRİ

Toprak kaymalarıyla dolu yüzümü
Öte bir şey olarak düşündüm
Böylece sürdü galeyan
Kokan kartal, boş bir kobra
bütün bunların hepsi
Çünkü nasıl oluyor bilmem
birden büyük bir boşluk yok
Ağır ağır dönen bir sarmal içindeyiz
Şesimize sıfatlar arıyoruz şimdi.
Gece miydi gündüz müydü
Çok dönüşsüz birşey oldu ! Gece miydi !
Bunu artık bilmeliydik. Gündüz müydü ?
.

VERSİYON

**Ki sözüme uyaklı başlayacaktım
düşün ki cumartesileri bir katliam
İnsanlar ağaçlara gölge oluyor
ve orda, kırılır, ufalanır böcekler
dalgın bakıyorlar bize
bozulmuş ve kapkara.**

**Borular borular her yerden geçiyor
gitgide yorgun düşüyoruz.
Bir kerecik olsun uyaklı başlayacaktım
sözüme bir
bütün nesnelerin özgül ağırlığı değişmeliydi.**

MESEL

Belki arasıra çok olmuştur
Böyle bir şeyin olmuş olması
Sonra ölmenin öteki yanı var
Bir şimdiki zaman birikti orada
O irinli sözlerden birini bile edemedik
Gökyüzüne ilk yolculuğumuz başladı.
Böyle olabilirdi, öyle olurdu.
Yine yakalanırdık çekim alanlarına
Bir kez daha senin adın ben
Başkası diye bir şey yok
Bir kemerin altından geçeriz.
Yarın su dolapları durur.
Çünkü ucumuzda sabah var.
Bir dağ bir dağ
Artık dikine de konuşalım
Gözlerimizdeki parıltıya doymuyor
bir kedinin görülemez vampiri,
bir kangrenli
iri taşlar, her çeper
tekinsiz cinnet.
Bir şey var : taş taş üstünde değil
Öyleyse öyleyse
Zümrüdü anka kuşu nerede ?

FRAGMAN

Ve bizi kentlere tıkmış buldun
Besbelli gece yolculuğuna hazır değildi atlarımız
Sen bir şeyler söylüyordun kısa, tek heceli
Kendimi dışarı attım.

Tam yüzyıldır görmüyorum seni
Senin adın muhtıra defterlerinde kıyıcı

Ama öyleyse şimdi söyle bakalım
Böyle felçli, böyle bir kaç sözümüz itirafsa
Neden buraya tıkılıp kaldık

Bir yığın şey

Hiç bir nokta

İşte bu yüzden intiharsa

İşte bu yüzden söyle

dağları görmeden bakan şu atlılara

bir lanet

okuma metni

nasıl duyulur...

HALA MI HALA MI BIKMADIK BU KENTLERDEN

Kırmızı toprağı sevmeyen akrep
Kara toprakta bizim mutsuz atımız
Gözlerim gözlerinizi yakabilir
çok yakınsınız ecelime
Pas tutabilir bu yüzden düşlerimiz
Zar bir daha atılmayacak çünkü
Asla - siyah üstte hep.
Kulağıma birşeyler söyleniyor
Zaman zaman kapıların kötülüklerinden sözediyoruz.
Çok uzaklarda çok uzuyor bazen
arada bir sesimizin şahinleri
ve nereye baksak yaz.
Anladım ki son sözümü intiharıma saklıyorum.
Yüzümle, kemiklerimle konuşuyorum
Uzaklıklar
binlerce uçurum
çağırıyor beni mihrabına
artık her şeyin dışındayım
hâla mı, hâla mı bıkmadık bu kentlerden

SEVGİNİN GİZLİ FARMASONLARI

Aynada saçlarımı seninki gibi tarıyorum
hazırız
vahşete.
Ve sana benzemek için geceleri ölüyorum
Ve senin için birden
Vahim bir kentin ortasına dokunuyorum :
deniz
siyah.

Biliyorsun - uzun süre sustuktan sonra
üstümüz başımız sessizlik.
Dönüp dolaşıp orta yere gelmemin
kargaşasını işliyorum bıçaklara
ne çok liste
ne çok sözcük gülümseyişim
Heñ sonra belki bilmiyorsun -
Tam orta yerine gömdük kapkara taşımızı
Tam orta yerimizde duruyor kent kapkara.

DÖRDÜNCÜ OKTAV DEFTERİ

Canı, topraktan koparan
kadim bir kent :
İp ve kılıcın yoğunluğunu üstleniyor
Zil aralıksız çalıyor.
ecinnilerin elindeyiz.
Bir günü ötekinden ayıran çığlığımız
bizi geri çeken bir haber
Orada, duvar diplerinde yaşadığımız kente
bir süre için dönüyoruz.
Bülbül mü şahan mı değiştirmeli
yalnız biz konuşunca sesini
Zil aralıksız çalıyor
Kentın kapıları bize kapalı
Zil aralıksız çalıyor
Duvarlar, yağız taylor, korsanlar, düşe düşe
dolduramadık denizi.

MANÜSKRİ

Bir süredir ulaşabileceğim düzlem kalmadı
Gözlerimin arkasında daha başka bir şeyler var
Tam bir bırakış
Seni tutmamı engelleyen bir şey
İniltiler iniltiler
Sonra bunca günün simsiyah sekip geçmesi
Bir yüzeyin bunca parçalanması
İşte şimdi sözediyorum size
İzini sürüyorum bu gök parçasının
bunca günün saydamlaşma sürecini
bunca günün, iniltilerin iniltilerin.
Attığım usul, dalgın adımlar var
Caddelerin nasıl değiştiğini biliyorum
benimle bu kentin nasıl
mırıldayan kara bir yumak olduğunu
o as, maça, sinek kentin.

VERSİYON

Artık sesim zebani
geri dönüşsüzüm ey şehir
hışımın duvarların üzerime yürürken bile
artık geri dönüşsüzüm
çileli bağrında bir kaç çiçek kalacaksa benden
ve
taşradaki cinnetlerimden arta kalan bir kaç acı
geri dönüşsüzüm
... Ağacın iliği segiriyor
çiçek daldan ayrılıyor...
Yüküm ağır,
ateş içinde taşıdığım toprak.

Yeryüzü mayıs ayı tutuşur. Yapraklarda.

En sert taşlar Eylül'dür. Öyle.

Bak ki birdenbire bir kavim

bedenlerini geriye çeviriyor ve

ışıklardan kararmış bir dünya

ve nur

ve ipek.

İşte böyleyiz

Bir şey var

Terkediyoruz yasalarını yerin.

Lösemililer Ekim'in adını bilmez

Bir şey var ama

Fiil pazartesi çekilir

Öleceğiz demektir

Çünkü yüzümüzün memleketi nerede

Anımsa, ne kadar bitkiniz

ölülerimizin yüzünü taşımaktan

şurda üç günlük ömrüm var, Ağustos'ta biter.

Söylediğimiz şeylerin çoğu

bu kentin dağlarıydı.

Hiç baktığınız olur mu ?

Ansızın ! Birdenbire ?

FRAGMAN

Ben neden sanki böyle, böyle bulutlu dolaşıyorum,
Kocaman, kızıışmış bir kedinin derimi yırttığı
bu taşrada, sanki, neden : hiç bir uyak bulamıyorum.

Bir yağmuru bıraktım

Bir yağmura girdim.

Uymadım dilbilgisine

Anlaşılmaz bir şeyler mırıldandım
bildiğim sözcüklerin ısısı sıfır ki
kara kuşlar kefen ölçümü aldı.

mı diyecektim

mi mi diyecektim

herneyse

dümdüz kahverengi İZMİR

özür dilerim

konu dışına çıktım.

Bu yaz yine sokaklar anayurdumuz

Bir yerlere gitsin işte kediler

Belki de her yerde de öyleydi.

bir kabare dansözüydü

kapkara saten gözlü kızlar

kapkara saten gözlü kızlar.

DELİCE UÇAN DAĞ

İnan uzun, telaşsız yürüyorum
Herşeyden
herkesten önce uzun
ağır çığlıklar çoğalıyor ağzımda.
Bak ummadığım kıl büyüdü.
Senden söz ederken bana döndü bumerang
Ne vakit gidelim uçurum diplerine
Arasıra da olsa çıkmıyor işte kehribar yıldızlar
İnan uzun, telaşsız yürüyorum.

Doldu işte kuyu, kan ve pıhtı,
Nasıl korkmam çingiraklı yılan sözlerim
Başka birine, başka bir şeye seslenen bumerang
delice uçan dağ
yere düştü sonunda...

İnan uzun telaşsız yürüyorum.

burada
bu İzmir'de
kopup gitmez sözdüm.

II Y'A TOUJOURS LE JARDİN,

Bahçemde gül renginde dolaşırdım
Yolum, yüzlerini seçemediğim
insanlara değil
de yüzüne bakmadıkları ölü ağaçlara
çıkardı.

Kara duyguları sezerdim durmadan
Durmadan karışık, mırıltılı bir kedi
yaklaşırdı o zaman

size bir sır verecekmiş gibi bakardı.

şimdi değil
daha sonra

sonra gül renginde dolaşırdık.

O ŞEYE YÜRÜYORDUNUZ

Kapanan kapıları dinliyordunuz
Solun tırnağınızı, bitkin izlerinizi
Bir Şey bekleniliyordu, o Şeye yürüyordunuz
Suyun çiçek açışına, benim beyaz gözyaşlarıma
Başka başka açılan kapıları dinliyordunuz
Uzun ak gözleriniz sarkıyordu aynalara
Aynalara uzun ak gözleriniz
O aynalarda gözlerinizin eskimesini seviyordunuz
Bütün bunlar bir gülücüğe terkedilmişti.
Köşeler sönmüş organlarımızı fısıldıyordu
Yarı yarıya tükenmişiz
Bu kent manolyaların etini yemişti
Bir manolyanın yarım kalan gülümseyişini işittik.
Yanı sıra deniz minaresi çiçek açtı.

Ya da biz biraz büyüdük.

O manolyalar için terkettik kentleri.

ÇOK KOYU KENTLER BİRİKTİ

Şahin'in etobür pençesindeyiz.
Kâtiler ana kapıların gerisinde.
Artık alışamadık günahsız hayvanların
öldürülmesine
Atlara olan sevgimiz var yırtıcı kuşlarda
ve ateşli silahları belleme kışı.
Bir şey daha var. Gülümse.
Çemberi daraltıyoruz.
Geçen kış yanağımı yardırdım
Çok koyu dumanlar birikti.
Çok koyu dumanlar birikti.
Yumruğumu sallayarak "Salauds₂ "
"Espèces de cons₃"
Kara bir sıfatla - "Lâches₄ "
diye bağırdım.
Olmaz deme n'olur şu kentlere bak.
Çok koyu kentler birikti.

BEŞİNCİ OKTAV DEFTERİ

Az mı bu kentin, bu caddelerin
parçası olduk,
yapılarında bir çatlak,
uçurumun dibinde bir dal...

Hem n'olur anla
artacak intihar
gülüşünü çünkü kaybetti bu dağlar

Zaman öylesine az
Kefil değilim soluğuna
Vakt erişti.

Bin mezar kazıyoruz kavmimiz için
Sözkonusu çiçekler
değiverse bize...

bak kaç gergedan çürüttü bizi

İzmir'li kedilerin dilleri kesik

kesildi sütümüz, kentin kanıyla besleniyoruz.

MANÜSKRİ

Yan yana duvarlarımız.

Hiç kullanmayacağımız bıçaklarımızı süzüyoruz.
Dilin ucunda susuyor çanlar.

Gördüm bin dereden geçerken sizi
geçitlerin en dumanlısına uygundu yüzünüz
kalbiniz ulu ağaçlara, ona bağlı bir al güle
ellerinize yapıştı göçebe kabileler, onların ufku
kapkara bir taş gibi sorguluyor bu durum şimdi sizi
ama ne zor ne zor bütün deniz kıyılarını anlamak
ağır gece kokarken dağlı seslerimiz
ağır cemre
yakılmış cennet

Yan yana duvarlarımız.

Hiç kullanmayacağımız bıçaklarımız paslı.
Duvarlar yıkık. Susmuyor çan.

VERSİYON

Bundan böyle seninle ben
Bir bukalemun bir bukalemun gibi
kalacağız kentlerin önünde.

Yüzümüzde her zaman ki vahiy,
herhangi bir yüce tak ve derimizin
verilmez hesabı

Bundan böyle seninle ben
Bir aşkın kırmızılığını bulacağız
Her kum tanesi bir yerlere çağırıyor bizi
Bundan böyle seninle ben
ceplerimizi çökerten tabancalarımızı çıkaracağız
dan
dan
dan

o sarı, çiçek kaçığı yüzlere
tam bir asır
dan
dan
dan.

FRAGMAN

**Bir sokak ötede bir şey olacak
Durmadan yürüdüğüm yol kımıldayacak
Sargılar içinde yatan incecik kız evet
Seni ne çok çok arayacağız o zaman
O zaman seni bağrına basan yer evet
bu yurtsuzluk olmayacak bu yurt**

**Hiç umursamaz sigilliler seni sonra
Sesimiz neredeyse bin oktav yükselir
Sıvı bir fosil yatağı, vapur düdüğü
sonra eğilimimiz olur
bir sokak ötede bu olur
Merceğin gerisinde dururuz
Bana bir şey olur
Tam ti tam tam ti ...
Dolunayda bir şeye yakalanırım.**

**Ben kemirilirim bu caddelerce, sokaklarca
Sesim mayalanır, pis bir girintiye yürürüm
Tam ti tam tam ti ...**

BİR ADAMIN FRAGMANI

Benim yüzüm ki sevdiğim
kadının yaşamıydı, bir fotoğraf
gibi yırttım.

Unuttum ona uzanan el kol biçimlerimi
soluk düzenim bitlendi
çıkıp gitmeliydim...

Gece karanlığına hazırlandım
Bulanıklaşıyordu herşey. Pencerede
kırmızı üçgenler

Derken ...
Kapkara bir süzülme sürecindeydi cinler
Atalarımın da ağır ağır terkettileri
topraklardım.

Goncaların kaybolduğu andı
Derken between midnight and dawn,
baby we may ever have to part₅?

ÖTEYE GİTMEYEN ŞEYLER

Korkmaya, titremeye geldik buraya,
bu dişi kösnüllü kentte,
bütün kızların saçları yorgun,
yokuş aşağı iskeletleri galeyan.

Biz bir gün yine anti - kafir

Böyle bir şey. Mühürlü. Zemzem kuyulu.

Her şeyi yüceltiyoruz, hiç bir şeyi aşağılamıyoruz.
Bütün gün sağa sola bakıyoruz, hiç bilmiyoruz,
etrafımıza yapraklar kumrular düşüyor,
o derece esmer kızlar ve kör gülümsemeleri
ve başka şeyler, ne icatlar...

Ben raşit,

burada, bu raşitlik insanlar arasında raşit

işte böyle

bu dünyaya gözlerimi diktim

biliyorum eski bir fısıltı ağır ağır sürüyor

utançı kanınızdan silkeleyip atamazsınız çünkü

bize layık görülen huzursuzluğu buldum.

ECİNNİLİ MOR

Gün geldi aynalara bakamadım
Birdenbire başlayan bir morarma gözümda
Cinlenmişim.
İki mor nokta göz çukurumda büyüyor büyüyordu.
Genzimde ağır kokusu ezilen kasın,
çürüyen lifin ve hızla eriyen pusu aynanın ...
nereye baksam mor bir gece oluyordu.
Keşmekeş ve umutsuzluğa
ramak kala ateşe verdim kendimi
dar gövdemde başladı alarm
gülü küle katan üslupta yandım
söndü fer.

ALTINCI OKTAV DEFTERİ

Ecinniliyiz. Kırkayaklar yetiştiriyor gece.
Bu kent için söyleyeceğimiz herşey
sokakların rengini
barikatların çığılığını tamamlar
Biraz daha bağırsak
Çaat, bir pencere kırılır gökyüzünde.
İşte öyle birşeyler, iliklerimiz köpürür kabarır
Senin gözlerin ya cinlidir ya yağmurlu
Sol elin sağ elinin cehennemidir
Madem ısrar ediyorsun,
dağ eteklerinden korsanlar
kış alametleriyle birlikte iner.
biz orda burda cinleniriz
sonra yapılacak bir şey yoktur
hepimizin de saçları karadır.

MANÜSKRİ

**Kentler gittikçe daha ağır, daha sıcak.
Ellerimi nereye koyacağımı bilemiyorum
Bakışlarım akla ziyan.**

**Git git varıyorum boşluğa birden kent
Ah vah yine kent. Yüzümüz kısıtılmış.
Ağır mı ağır gözyaşı yüzümüzde •
Haberimiz var başımıza yıkılan dağlardan.**

**Ağır ağır çörekleniyor bahçelere yılanlar
Büyük Türk ellerim sık sık zehirleniyor.**

VERSİYON

Aylarca külle besledi anam beni,
Sonra sütü kesildi, saçı öldü,
Tırnak kalıntılarını attık damlara
Kefen bezi kirlendi.

Yağmurun sarı yakınmalarıyla
geçip gitti gün benim ardımdan
geldim bugüne.

Geldim bugüne
Durdum çırılçıplak geceyi duymaya
Anladım
Karanlıkta bekleyenler var beni irili, ufaklı.

MESEL

Sert bir hareketle arkamızı döndük
Onların yüzüne çarpıverdik kenti
İçimizde ne kadar kış varsa döküldü
Yaz için ne kadar acı, gözyaşı varsa toplandı
Bildiğiniz bütün im'leri bulduk
Çünkü gem vurulmuş emellerden sözedeceğimiz zannandı
Sıcak bir anımızda kimbilir
Kimbilir hangi iblise uyuyorduk böyle
Böyle Barometreler durmadan düşerken
Rüzgar böyle batıdan eserken kimbilir
Kimbilir bu kadar husunet sığmazdı.
Korkunçtu öyle ya da öyleydi.
Böyle güzel şeyler fısıldadık :
Hoşçakalın kırılmış goncalar
gözlerimdeki yıldızlar, saçlarımdaki beyaz.

FRAGMAN

Adam boyu kedilerin yanışını gördüm.
Üslup istiyorum. Şu anın renkleri mimoza,
yanık sarı. Sonra, bu kentte saçlarımız
dolaşık olabilir. Çünkü sevgi ölüyor.
Üç gözlü bir şey. Pireler. Yağmurlu
havalarda tek hücreli hayvanlar. Sonra,
o duvar sizin bu duvar benim olsun
istemiyorum. Silkindili bir sarmal çizerek
buraya geldim. Her kışta biraz daha
dik durduğum kayıtlara alınmıştır. Adım,
toprağın namlusu. Daha sonra daha çok
kentsizliğin mikrobunu aşıyoruz. Kara
bir taşın ortasını yarıp geçiyoruz.
Rüzgarsa bize görünmeyen dağların hayaletlerini
taşıyor. Adam boyu kedilerin yanışı gördüm
Veda anlamında kazıttım kafamı.

BİR ŞEY VAR

Bana verildiğini sandığım
bir köpek dolaşüyor yanımda
Her dönemeçte ayağım aynı
kediye takılıyor, her vitrinin içinde
aynı cesede

Bir de baktım, bazı rıhtımlara
ilk adımlarımızı atıyoruz.

Bir de taşralıydık, terkettiğimiz
topraklar vardı

Böyle vakitsiz geldik kentlere
Sırtüstü yürüdük bu yüzden

Bana verildiğini sandığım
bir köpek dolaşıyor yanımda
Kulağında kene olan benim
böyle bir kaç sözün
felçli elime yürüdüğünü duydum
Sonra biri sokağın küçük kapağını
açıp bizi gecenin içine saldı,
karanlığın içine bir isim haykırdım
Peki sonra ? sonrası yok
boğduğum bir şey var benim.

BECK TO ADAM₆

Münkir, hem ne münkir₇!
Bir çember çizmişizdir biz.
Deliyizdir ve mübarek.
Kaldı ki son
nice belâgatlı söz söylenmedi daha.
Al şu mavi ağaçları
itisaflar çağı kapandı.
Veya sel yataklarının önünde durduk.
Anlayamadığımız sızıntılar var.
Kışın yeşermeye izni yok
Kimsede ilkyazdan sözetmiyor
Küçük bir rüzgarı yakaladık o zaman
Kaç saniye daha yaşayacağımızı biliyoruz
vampirleri de çağırdık
gecenin karanlığına düşecek gibiyiz.
Münkir, hem ne münkir.

YA DA YAŞAMA OLANAKSIZLIĞININ KANITLANMASI.

Cıva kaynattık. Derimizi çok geçmeden
ince bir yosun tabakası bağladı. Ve
soluğumuz ince arslanların soluğu gibi
kokmaya başladı. Mavi mavi kabarcıklar
çıkardık rüzgara. Bütün usumuzu kafiye
düşürmeye bıraktık. Bit-bitmez tükenmez-mez
tükenmez-mez monologlar içinde
yorulduk. Günlerce parşömen kağıtlarına
bir şeyler yazdık. Işık alan bir pencereyi
unuttuk. Kaynadı cıva. Hiçbir yere.
dokunmadan üç ay üç gece orada yürüdük.
Durmadan soldu yüzümüzün hüznü.
Kaynadı cıva.
Aslımız sv. V. Olur olmaz kumsallarda
belirdi humma. Belirdi humma. Buhurdanımız eridi.
İlletli bir koku şimdi sarıyor ummanı.

YEDİNCİ OKTAV DEFTERİ

Önümde derinleşen merdivenleri iniyorum
O kız beni görünce saçının kırmızılarını
çözüyor

Böyle giderse daha hüznü bizden
bu güz

Belli ki derinliklerine düşmek gerekiyor
kuyuların, düşmesin diye hüznün sözcükleri,
adlar,

Şu İzmir türkülerimize

Ki madem merkezler kan
merdivenler karanlık

göğün adını deniz deyinceye dek
sürdüreceğiz cinneti

uzun uzun konuşmadıysak da kız seninle.

· MANÜSKRİ

Cinnetin koydundayız, birdenbire çekiyoruz ağzımızı,
bizden çalınmıştır mahşer yeri.

Gölgelirîmiz dışarıda.

Topraksızlığımızı belli etmeden oturuyoruz.

Kirpiğimde getirmişim buraya mor gülü

Saçlarımız havaya dikilmiştir,

artık sana birşey söyleyemem

Sızmaktadır kükürt kokusu

ne sana ne de birilerine birşey söyleyemem

Bir yığın güneşin peşindeyizdir,

duvardaki şu lekenin, hepsinin,

bitmeyen bir karanlığın yörüngesinde.

Evet dediğim gibi

Sensin bu, bu sensin, cinnetin koynundayız.

VERSİYON

Lâle yataklarına düşüyor bütün gözlerim
Şunca yüzyıldır ölü olan bir tümce
sokağın ortasında birikiyor
Kara kara adamlar kara kara kuşlar için
şehir nöbetindeler
Bögürlerimizde birer bıçak
Sessiziz
Ağır ağır başlıyor çiçek salgını
Arasıra bir şeyler görüyoruz:
et eriyip ayrılıyor bizden
Ağır sancılar taşıyoruz
Dağlar mirasımıza düşmüştür
Yapma çiçekler bile ateşe verebilir bizi
Kentlerin önünde öttürdük boruları
En uzak sel yatağına yolumuz

MESEL

Şimdiden inceldi hava
Hadi, yakılacak başka bir kent bulalım
Nasılsa salgınlardan sözedildiği zamandır
Güllere gecenin veremediği beyazışığı veriyoruz
Hadi, guguk kuşu bozdu nağmesini
Nasılsa zor hazirana bir tümce bulmak şimdi
Şimdi dünyada karanfil yağmurundan korkulduğu
andır da
Sonra soluk, küçük yüzümüzü farkediyor koca kuşlar
Ağaçların kalınları kesiliyor bu yüzden
Bu yüzden gözlerimiz münecim
Sonunda çelik şişleri yenebilir gözbebeğimizin akı
Şimdiden inceldi hava, söyleyeceğimiz söz acı
Hadi vadilere şahanların saldırısı var
Başka gün yok açmalı artık bulut kendini
Yüzün gül müdür nedir artık

FRAGMAN

**Bir ağızdan ötekine geçsin mavi lekeli
cigaralar. Kara bir ayindeyiz. Dar it'ler
ve serçe gözlerimizle girdik bir kez bu
kente, asacağız gülüşlerimizi sokaklara.
Her şey aynı olmadığı halde, boyun
çukurumuzu arayan akrep, her anımıza
alışık. Elimiz uykulu. Yeter ki dursun
içimizin bulantısı. Kara bir ayindeyiz
çünkü, koparıp alacağız kor, bu
tutuk törenden hayaletimizi. Ve işte
birden ben, bir başka ben, yeni bir ben.
Bir ağızdan ötekine geçsin mavi lekeli
cigaralar. Kara bir ayindeyiz**

**adlandıracamız intihara açılan dudaklarımızı
gülüşlerimizin rengi kokacak bu kent.**

BÜYÜK BABANIN ANLATISI

**Madem öyle. Böyle bir şey söyleyemem
Düzyazılarımız kara kediler yarattı
ve bilirsin ki çoğumuz orkideye benzeriz
Oysa fesleğen kokulu olmalıydı sözlerimiz
Nedir bu olup bitenler deme
Gökyüzüne bakmak istemiyorum
Zaten saçımızın ye kara elbiselerimizin
bir parçası değil mi bu dağ**

**İşte bunların bunların çetelesini tut çılgılığım
Çünkü kükürt kükürt girdiğimiz yollar**

**Nedir bu olup bitenler deme
Bir gri kokusu geliyor bizden. Orası öyle.**

TOPAÇ

Bazen öyle olur. Kollarımı havaya atarım.
Öyle öyle bir ince hastalığa yakalanırım
Böyle böyle dolar boş bir yanımıza taşlar
sopa kasabalar
ve cinnet.

Eee. Ve çırılçıplakmışım
Bir birdenbire yağmur yağıyormuş
Vee çırılçıplakmışım
bir martının düşüşüne bakıyormuşum
bir martının ortasından.

Hep böyleydin Aralıkta. Geriledik biraz.
Demek istediğim bu
boğulmamı gözleyen biriyim
tiksinti ve kin, tiksinti ve kin

Gidip geliriz gazaba

Bir şey yok asla
İtildiğimiz dipte
nereye dönsek vahşet.

TOUT Â TOİ. 8

Bir daha bak elime, bir şeyler daha söyle
Başka kehanetimiz yok mu bizim
Gittikçe karanlıklaşan merdivenlerdeyiz
Kıyametten başka yapılacak bir şey yok
Bu, bu kentin adeti bu
Kendi kendini tüketen bir gelgitin
Başka ne diyeceğimi bilemiyorum
Sessizce başlamalısın çünkü eylöldür
Çünkü o duyulmaz yorum sürüyor
Herşey cenge duruyor benim yanımda
Bu kıraç toprak
Bu yağmur
ki
tout â toi.

SEKİZİNCİ OKTAV DEFTERİ

Vaftiz olduk, alevlerden çıktık.
Sarı bir güneşin leoparları düştü.
Bizi o yana çağıran ufuk: Kızıl.
ve İzmir'in Allah'ına hamdettik.
Günün rengi biraz daha uzayacak.
Benden bir alamet beklemeyin
çünkü bu kâvmın yaşamı inceldi
kıyametin adı adımız.

Sis toplarıyla giriyoruz, tefarikotu ve
tütsü kokularının sokaklarına
Bizi sıkan zümrüt renkli gelgit yakalandı.
Vaftiz olduk, sulara girdik.

**Ve lanetliler, bir inilti, bir işaret aldı,
gökyüzü boşalacak.**

**Şimdi saçım ve gözlerim olan azap katlarının
ulakları, gece yolculuğuna hazır:**

**kısa, tek heceli atları;
karanlıktan gelen seslere carpılıp, kırılıyor;
gölgelerimizi ağır ağır dışarı taşıyoruz;
bir yığın güneşin;
bizden çalınan yörüngelerin peşindeyiz;
boşalıyor içimizin hüznüleri;
yanıyor yağmurlar.**

Yönümüz çizildi.

Kırmızı korlarına bakıyoruz ölümün.

**Gün doğarken bu kadar güzel
olamaz bu kent. Je ne vevx pas movrir sans
avoir povrqvoi javais vecv.9**

MANÜSKRİ

Burada, şu öğle vakti,
eğer lösemiliysek ki öyle,
sabahları dev, akşamları cüceyiz.

Alı al moru mor bir sözü kırk yıl
söyledik. Gül kokusundan geçemedik bir
bahçeyi. Biz sızıydı içimizde yılanların
yediği toprak.

Alı al moru mor... yasaklandık.
Yas ilan ettik. Gel zaman git zaman.

Gel zaman git zaman gülkurusu
döküldü yazın. Zamanı zemini unuttuk.

Uçan halılar geçti başımızdan
İlk önümüze çıkanlara gösterdik
sürüngeçenlerimizi
ve o alâmetimizi
kazayağı otunu ezdik
burda şu öğle vakti.

VERSİYON

Madem yuvarlak dünya, cüzzamla
dolu biriydim,
ebedi azapların taşlarını mühürledim.
Öncesi ve sonrasıdır.
Çok cinler birikti
Ve vaki oldu
ki gök
iki yıl altı ay kapandı.

Bu kavmin ve mart rüzgarlarının
alameti başladı. Önümüzde kırıldı bir
saat yayı. Çözülen bir labirent. İmparatorluk
kalyonları. Vahaylar. Vahiylar.

Bu nedenle hepimiz şimdiki zaman
içindeyiz,
İzmir'deyiz kararmış parmaklarımızın uçları.

Bir kaç gün kalmıştır uzanacağımız
güne. Tek söz etmeden al beni ey kent.
Kimbilir hangi karanlıklarda buluşacağız
ve tüm cinlerimiz
ve tüm cinlerimiz
çığrından çıkmış...

MESEL

Bir yağmuru hep iğri bir yağmur karşılıyor
Bir dağ kedisi yüzüne bir deniz yolu arıyor.

Ne var ki bir korşandım, olmaz olası bir şair.
Bıraktım yeşil bir dalın yanına kolumu.
Çın çın ötüyor Ege. Sık sık hüznü düşündüm.
Beyaz ama kapkara, küçücük, kapkara orda,
otların arasında, ezilmiş böceciklere benzedim.

Durmuyor girdaplar ve dağlar ve toz
Yüzüme bir cinnetli olduğumu haykırmayınız

• Gelin hayatın anlamını tartışalım,
Üçbin devekuşu tüyleri arasında
üçgünüçgece
sokağımız boyunca haykıralım bunu

Bir dağ kedisi yüzüne bir deniz yolu arıyor
Usul usul unutacak mıyız çılgılıklarımızı yoksa.

FRAGMAN

"Umduğum-oldur ki rüz-i haşr
mahrum olmayam" 10

Fuzuli. KASİDE 22

Kıyametten az önce vurdular beni,
çoğalacak cinler bu dünyada,
bunu yalnız sana söylüyorum,
hangi yanım keklikti...

Çünkü sen ağlardın bazan,
çünkü birinin gülüşü solmuştur mutlak,
alıştığın gökyüzü de,
daha bir yığın şey,
samanyolu da taştandır zaten.

Al sana dağları geri getirdim
Kekliğim yok artık
Atlar da yok artık
göğün grisini nasıl geçeriz

Kıyametten az önce vurdular beni,
çoğalacak cinler bu dünyada.

ÖLMEDEN ÖLME

Taşıdığım bıyığım sakalım dar zamanıma
bir sebep ki

Kemiğimin ölçüsünü verdim,
toprağa sözlüyüm ben.

Burnum hızmalı,
bileği taşım elimde.

İliklerime kadar kanlımdır bu kent

Ötebaşı bir can bu

Hayfımız kentlere dönmüştür

Yedi ahret öte

- İssızlığımız yeşil olsun.

Şu üç taş şahittir

Suretimiz yeşil

yemyeşil narenciye

Hangi dağın oyuğuna fırlayıp gidecektik
bir gün- bu kentten kimbilir

Yaz kış harlayan bir ocağın önünde
tanıdık örsü çekici,

kırmızı demirin dilini

Kırmızı demirin dilini.

BİR DAİREYE VERİLEN DİLEKÇE.

ben öyleydim. Gece. Sonra bir gün, imgem, kara bir şeyin önündeydi, sırtımda beyaz sular, ayağımda bir beyaz gece. Bir keresinde öylesine, öylesine acılarımın içinde esmer tenimin tarihiydim, bir fırsat bulup, küçük teneke tramvaya atladığım gibi senin yanına geldim. Önümde yine bir gece. Sana geldim. Bir duvar gibi duruyoruz görünmez bir örümcek ve bir ağ gibi esmer diri gövdesi çırılçıplak geçen günlerin içinde. Sana bir şey söyleyemeyecek durumdayım. Birtakım siren sesleri aramızda ve dev bir gözyaşı. Ve galiba bir ayrılmayı andırıyorduk. Belirsiz kımıldılarla el sıkışıyorduk. Yapraklar çeviriyordu geceyi. Ben öyleydim. Gece.

F. KAFKAYA AĞIT

Tüm zamanınca sevdi gergedanları
Dün, bugün. Geç vakit.
Ağır ağır bir adam. Çok esmer.
Hiç güldü. Çevresinde kentin boşluğu
derken
derisinden koptu •
ince kabuklar, yaklaştı ölüme
düşünce
o koca ağaç
hıştırsız
bir de karanlığa
işitmemek istedi çeperleri azar azar
yaklaşan bir kuyuyu
katılaştıran bir kan yolunu orada.

BU KENTİN SAAT KULESİ KIRILDI.

An be an geçsin diye ben kırdım.
Zira bütün güvercinler solacaktı.
Dur sana anlatayım: ben İzmirim
Kara ışık geleceğim, bir çığlık olabilirim
Bak biri var kara kara akrepli
Bu kara sesli adamları dinle biraz
Dur sana anlatayım: ama ellerimiz yılan
dört yanımız bir gül
Yüzüm senin yüzün
Ya da sen ya da ben
Ya da kükürtün ya da buzulun yolundayız
Saçımız kara ve kalındır.
Dur sana anlatayım: karşımdaki beyaz binadan
bir kapı aralanır
biri beni görür
elementerim tesbit edilir
kibrit, kül ve maddelerin safiyeti.

**Dur sana anlatayım: elimden kayıp düşen şey
senden çok uzağa yuvarlandı
işte mutluluk bu diyordum durmadan
durmadan kıpkırmızı kesiyordum kendimi
durmadan bu saat kulesini usturamla
dedim ya: ben İzmirim
beni sıkan , şözkonusu felçli bendim.
ve bu kentin kırık saat kulesi.**

RAŞİTLE RAŞİTİN KENTİ

Usul usul ilerleyen hep böyle ağır bir cinim.

Aaaa. Rüzgarın herşeyini biriktiriyorum.

Yeniden kaybedilen yürüngeyim ben. Aaaa.

Ben kendi adıma her köşebaşında dururum

hıçkırıklarım feci

tek ayak bacağım yer bataklık: su dondu çünkü

kollayın vebayı - ham meyveyı kopardım dalından

bin yerde toplanacak doğanın yeşili

kara harfler var, boşunadır sık sık matemimiz.

Oysa ben dünyada olmayan bir sokağı

sana sormaya geldim,

biliyor musun, didik didiktir artık İzmir

Bana adanmış arabalara vapurlara biniyorum

Taşa ve ateşe tapan bildirimi okuyor çocuklar:

Leğal. Açık.

Böğürlerinde birer bıçak. Kıpırmızı, sebepsiz ve lütuflar.

A...! diye bağıyorlar,

onların bulunduğu yere yöneliyorum: kızıl çam ormanı.

Günüdür kızıl dere tepe bulmanın
Göklerde kara tek kuşumuz yok ,
Su ve ateş bugündür
Az ötemde duruyor dökülmüş saçlarım
Çıkamadığım gri kentler lanetliyor beni
Geri geri yürüyorum
ve aşağı yukarı
Sırasız gelip gidiyor bir deprem
bir bakıyorsunuz gök yok
Ağırlaşan havanın içinde neden neden
uzuyor yüzüm - soracağım
- Ama kertenkeleler izimiz-İzmir şimdi
ve tanyerinde bir avuç kuş
ve benim, raşitle raşitin kentinde
feryatlar sürüyor-sürüyor T.C. Hazırlıkları
yıkıyorum çünkü irinli yüzümü
usul usul ilerleyen hep böyle ağır bir cinim
Aaaa.

kez aradım. Ararken ararken de, aradığım
sen oluverdim. Bana gelince, ben, her
neyse biraz zaman. Cinnet için giyindim,
kırmızı bir harmoni, esans, çilek, kırmızı
bir maroken, ezilmiş kasımpatı.
Ama uzak değil, ama bütün bunlar
arasında yüzlerce akrep, kime olursa
olsun, söyle, yüzlerce akrep yedim.·

Hem bu kez bakarsın küçük bir kuş diye
beyaz ko'me taştan bir kenti vururum,
ben ki her türden bir cinliyim ve bir
tas baldıran, hem hala hiç değişmemiştim,
serinliğini duymadığım
sabahlara isyanım vardı. Neden bilmiyorum
taşranın içinde bir saç teli ya
ya cenderenin bir ucunda bir böcek gibi
yatıyordum. Biz ki bitki örtüsüyduk
her iklim her kentin. Bana ne oldu
bilmiyorum. Aramızda ansızın bir kapı.
sonra yeniden dağlara. Bütün gün A.
Bütün yaz aynı yağmur yapıyor. Ya-
şadığımız onca şeyden sonra,
bütün yaz aynı yağmur yapıyor, elifi.
elifine her gün aynı şey. Biz ki seninle
sık sık burada buluşurduk,
her iklim her kentin birden ağacıydık,
bize ne oldu anlamıyorum, birden yaprağıydık,
dağlardan dağlara geçerek
ıssızlığı biliyorduk.

Buydu buydu nedeni işte;
boşluk, baştan aşağı boşluk,
biraz daha su, bir sũre sonra bir
mırıldı. Ayağımız yeşildi, birden
bir tıkırtı, ağır gel, berimizde vahalar,
ağır gel, eksik parmaklı
elini uzat bana, hepsi bu hepsi bu.
Senden hiçbir şey istemiyorum,
frengiyi yay, başka hiçbir şey
sũreler oku, hepsi bu, hepsi bu.
elini uzat bana, hepsi bu hepsi bu.
Senden hiçbir şey istemiyorum,
frengiyi yay, başka hiçbir şey
sũreler oku, hepsi bu, hepsi bu.

Sũrũyor T.C. Hazırlıkları.

İşte œyle bir şeyler.

Cinnetim yakın.

BÜYÜCÜLERİN AKŞAM METNİ

Birileri varken kentlerde
Çok ölümler gibi yaşamıştık
Seninle benim, benimle kentin arasındaydı
açılan her boşluk
ki bir bir doldurulmalıydı.
Senin ya, senindi mil çekilen göz
Tüm pencerelerde inleyen sözler
Arada bir hüzünlüyoruz ya
Üstelik isiriklerde sarmış ya bizi
Seninle benim sonra
benimle kentin arasındaydı
son boşluğu dolduracak son parça.

ÖD NOKTASINDA

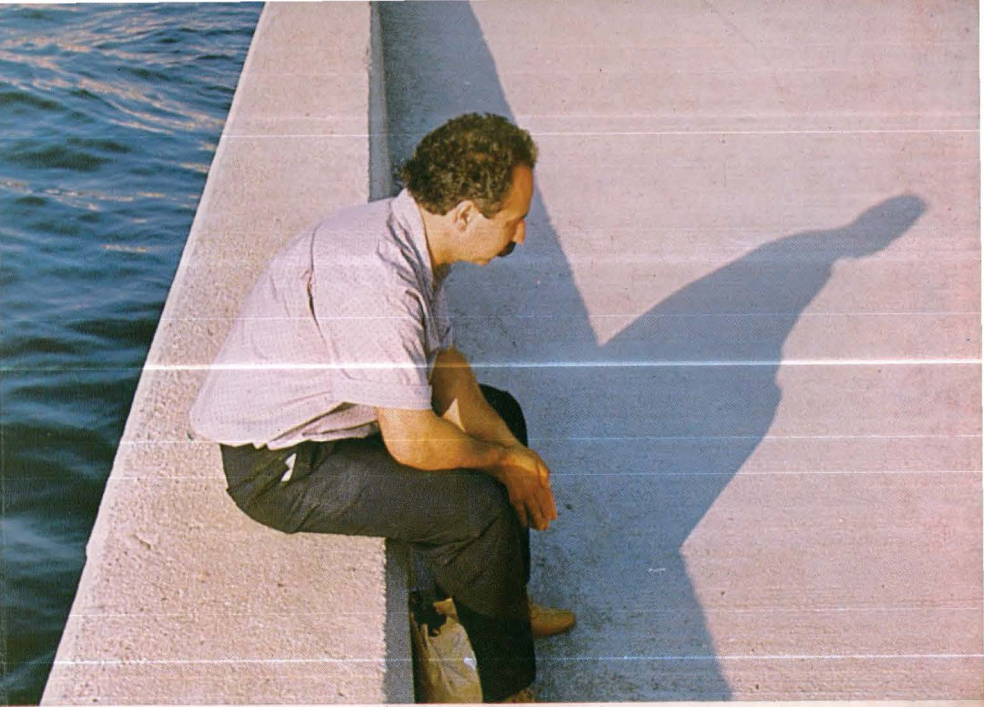
Bunlar öd noktasında akrep,
bütün bunlar rîk, rih, ru'b ben/im
çarptığım simsiyah alev
yaktığım gölgem simsiyah suydu
bütün bunlar ekimdi ve herkes uzuyordu
bu vakitler birkaç kopuk cümle yüzümüzde
dolunay için adınızı unuttum-erkendi vakit
gidip geldim ayın ondördüne uzun cümleler için
yüzlerce kıyıda kaldım yan yana
yan yana ezildim eksildim
hala öğrenemedim nereye bağladığımı
bir hatırlasam beyaz atımı
bir ur'um kaskatı büyüyecek
geceye sinmiş kara kokuyu benimseyeceğim
bunlar, bütün bunlar bendim
benimde sesime bir tutam ışık düşmeliydi
yine de bazı susuşlarını hiç anlayamayacaktım
aramızda yaşamış gölgelerin, akreplerin öd noktasında.

BİR HIZLA SOĞUYOR GÖVDEM

Uzun süre böyle güldüm, hala ışıklardan, hala
Üçgen ve parçalanmış yüzümü saklıyorum,
bırakmıyor beni humma, herkesin hiçkimseleştiği yerlerde,
yerlerde boğulmuş bir gösterge, çünkü bütün saatler sıfır,
hüzün veren bir im herşey, böyle böyle eski ölüyüm belki
bütün mezarlara giriyorum, gülümseyebilirim,
belki de benim ben biriniz,
bunu buraya yazıyorum, silinsin mürekkep ya da tılsım
en kırmızı gülüşünüz geliyor aklıma
kir doluyor çatlaklara
artık herkese bir
birkaç duvar düşüyor
gecelere kapkara karışmam bu yüzden, ardım çığlık
boşuna boşuna değil bir yanardağ olan cevahir
herkesin hiçkimseleştiği taşrada sesimiz
uzun süre böyle güldüm, soğuyor gövdem.

NOTLAR

1. Bahçe her zaman orada
2. Pis herifler
3. Aptal herifler
4. Alçaklar
5. Geceyle şafak arası ayrılmak zorunda kalacağız
6. Ademe dönüş
7. İnkâr
8. Hepsi sana
9. Neden yaşadığımı anlamadan ölmek istemiyorum
10. Umduğum şudur : Kıyamet gününde yüzünü görmekten mahrum olmıyayım.

"ben raşit
burada, bu raşitik insanlar arasında raşit
işte böyle
bu dünyaya gözlerimi diktim
biliyorum eski bir fısıltı ağır ağır sürüyor
utancı kanınızdan silkeleyip atamazsınız çünkü
bize layık görülen huzursuzluğu buldum."

ÖTEYE GİTMEYEN şEYLER'den

